

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิจรัฐเชต ไกรवास. อิทธิพลของศูนย์การค้าต่อการเปลี่ยนแปลงของเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- กิตติ สุจิระชาติ. โครงการปรับปรุงที่พักอาศัย การค้าและธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ผู้ศักดิ์ นฤปิยะกุล. แนวทางการค้าของกรุงเทพมหานครในอนาคต. วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- ครรชิต น่อวิวัฒน์. แนวทางในการพัฒนาการใช้ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยของเขตห้วยขวาง. วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- จุฑาภรณ์ สุวรรณเพชร. ผลกระทบของศูนย์การค้าขนาดใหญ่ชานเมืองต่อการใช้ที่ดินและการจราจรบริเวณใกล้เคียง : กรณีศึกษาเซ็นทรัลพลาซา. วิทยานิพนธ์ การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. ภูมิศาสตร์เมือง. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- นำชัย แดงอ่อน. การวิเคราะห์ผลกระทบของระบบสัญจรต่อการเข้าถึงพื้นที่ประกอบการของอาคารศูนย์การค้า : กรณีตัวอย่าง ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซา. วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ทวีศักดิ์ ปานะนันท์. "ศูนย์การค้า 85" วารสารบริหารธุรกิจของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 7,8
- ประชาชาติธุรกิจ (12 กุมภาพันธ์ 2538) : หน้า 5.
- ประทีป จันทรเชตต์. การแก้ไขปัญหาที่พักอาศัยบริเวณพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมสำหรับนครหลวงกรุงเทพฯ-ธนบุรี. รายงานการสัมมนาเรื่องปัญหานครหลวง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- ปราโมทย์ สรรเพชรศิริ. การศึกษาความต้องการและความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงานหรือผู้ที่ทำงานในย่านสีลม. วิทยานิพนธ์คณะพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ปรียา วอนขอพรและคณะ. หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ฝ่ายวิชาการและคณะที่ปรึกษา Real Estate. "แนวทางของห้างสรรพสินค้าศูนย์การค้าและคอมเพล็กซ์"
วารสาร Real Estate 2,1 (ก.พ.-มี.ค. 2526) หน้า 19-20.

มีชัย ออสุวรรณ. ศูนย์แสดงสินค้าพาณิชยกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

รัชนิวรรณ เวชพฤติ และสุวัฒนา สุกใส. ขอบเขตการบริการของศูนย์การค้าในกรุงเทพฯ. รายงาน
การวิจัยสภาวิจัย. 2519-2520.

วิชัย มุกดาگانทอง. ศูนย์การค้าและที่พักอาศัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สมชาย เศรษฐมพันธ์. ภูมิศาสตร์เมือง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2522.

ภาษาต่างประเทศ

Berry , Brian J.L. Geography of Market Centre and Retail-Distribution.
Englewood : Cliffs, N.J. Prentice , 1967.

Broton ,M.J. Introduction to Transport Planning. London: Hutchinson Educational, 1970.

Burgess ,E.W. The Growth of The City. Vol XIII. Chicago: Originally Published as and Article in
Proceeding of the American Sociological Society, 1923.

Corley Richard and Haggett Peter. Model in Geography. London: The Camelot Press Ltd, 1971.

Dawson, John Shopping Center Development. New York : Longman inc., 1983.

Goodall, Brain. The Economic of Urban Area. Great Britain: Biddles, 1974.

Goodall, Brain. The Economic of Urban Area. Oxford: Pergamon Press, 1972.

Harold, Carter. The Study of Urban Geography, 2ed. London: Edward Arnold, 1975.

Johnson, J.H. Suburban Growth. New York : John & Son , 1974.

Joseph de Chiara. Planning Design Critiria. Van Nostrard Reinhold Company, 1969.

Lean W. and Goodall B. Aspects of Land Economics. London : The Estate Gazette Ltd, 1977.

McGee, Terence Gary. The Southest Asian City : Social Geography of The Primate Cities,
of Southeast Asia. London : G.Bell, 1967.

Northam, Ray M. Urban Geography. New York : John Wiley and Son , 1975.

Yamane, Taro. Statistic : An Introductory Analysis. New York : Harper&Row, 1973.

Yarnasarn, S. Land-Use Patterns and Land-Use Changes in Chiangmai, Northern Thailand.
u.m.i. Dissertation Services, 1985.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

วิทยานิพนธ์เรื่อง "บทบาทของศูนย์การค้าฐานเมือง : กรณีศึกษาพัฒนาการในพื้นที่ด้านเหนือของกทม."

ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัว

[] 1

1. เพศ

[] 2

ชาย

หญิง

2. อายุ

[] 3

ต่ำกว่า 20 ปี

20 - 25 ปี

26 - 30 ปี

31 - 35 ปี

35 - 40 ปี

40 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

[] 4

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

อาชีวศึกษา

อนุปริญญา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

[] 5

รับราชการ

พนักงานบริษัทเอกชน

พนักงานรัฐวิสาหกิจ

นักเรียน นักศึกษา

ค้าขาย/กิจการส่วนตัว

รับจ้าง

5. รายได้ต่อเดือน

[] 6

ต่ำกว่า 5,000 บาท

5,001 - 10,000 บาท

10,001 - 15,000 บาท

15,001 - 20,000 บาท

สูงกว่า 20,000 บาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้มาใช้บริการในศูนย์การค้าและความคิดเห็นทั่วไป

6. ส่วนใหญ่ท่านไปใช้บริการในศูนย์การค้าแห่งใด (ใส่ตัวเลข 1-5 เรียงลำดับจากมาก-น้อย)

[] 7

เมอร์ริคิงส์ รังสิต

ทิวเจอร์พาร์ค รังสิต

[] 8

คาร์ฟูร์ รังสิต

เซียร์ รังสิต

[] 9

แมคโคร รังสิต

[] 10

[] 11

7. ส่วนใหญ่ท่านมาใช้บริการศูนย์การค้าในวันใด [] 12
 วันธรรมดา จันทร์-ศุกร์ วันหยุด เสาร์-อาทิตย์ / วันนักขัตฤกษ์
8. ส่วนใหญ่ท่านมาใช้บริการศูนย์การค้าในช่วงเวลาใด [] 13
 ก่อน 10.00 น. 10.00 - 12.00 น.
 13.00 - 16.00 น. 16.00 - 20.00 น.
 หลัง 20.00 น.
9. ความถี่ในการใช้บริการศูนย์การค้า [] 14
 สัปดาห์ละครั้ง สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง
 เดือนละ 1 ครั้ง เดือนละ 2-3 ครั้ง
 ไม่แน่นอนแล้วแต่โอกาส อื่นๆ ระบุ.....
10. สถานที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
11. ลักษณะการเดินทางไปศูนย์การค้า [] 15
 เดินทางจากที่พักอาศัย เดินทางจากที่ทำงาน
12. ระยะทางที่ท่านเดินทางจากบ้านไปยังศูนย์การค้าประมาณ [] 16
 น้อยกว่า 1 กิโลเมตร 1 - 2 กิโลเมตร
 3 - 4 กิโลเมตร มากกว่า 4 กิโลเมตร
13. ท่านใช้เวลาในการเดินทางมาศูนย์การค้าประมาณ [] 17
 น้อยกว่า 15 นาที 15 - 30 นาที
 30 - 45 นาที 45 - 60 นาที
 1 ชั่วโมงขึ้นไป
14. พาหนะที่ท่านใช้เดินทาง [] 18
 เดินมา รถจักรยานยนต์
 รถยนต์ส่วนตัว รถรับจ้าง (แท็กซี่, สามล้อ)
 รถประจำทาง อื่นๆ ระบุ
15. เหตุผลที่ท่านนิยมมาใช้บริการในศูนย์การค้า (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) [] 19
 สินค้ามีให้เลือกมาก อยู่ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน [] 20
 มีโรงพยาบาลศูนย์ สวนสนุก มีสถานที่จอดรถเพียงพอ สะดวก [] 21
 ศูนย์การค้าใหญ่ มีชื่อเสียง อื่นๆ ระบุ [] 22
[] 23
[] 24

16. วัตถุประสงค์หลักที่ท่านเดินทางมาใช้บริการในศูนย์การค้า (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) [] 25

- ซื้อสินค้า [] 26
- ชมภาพยนตร์ ดูคอนเสิร์ต [] 27
- เดินเล่น / ทักฟ่อน [] 28
- รับประทานอาหาร [] 29
- อื่นๆ ระบุ

17. ท่านนิยมไปใช้บริการศูนย์การค้าใด ก่อน ศูนย์การค้าย่านรังสิตเปิดทำการ [] 29

- เซ็นทรัล ลาดพร้าว [] 30
- เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน [] 31
- มาบุญครอง [] 32
- เวิร์ดเทรด เซ็นเตอร์ [] 33
- เซ็นทรัล ซิดลม [] 34
- อื่น ๆ ระบุ.....

18. ท่านนิยมไปใช้บริการศูนย์การค้าใด หลัง ศูนย์การค้าย่านรังสิตเปิดทำการ [] 30

- เซ็นทรัล ลาดพร้าว [] 31
- เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน [] 32
- มาบุญครอง [] 33
- เวิร์ดเทรด เซ็นเตอร์ [] 34
- เซ็นทรัล ซิดลม [] 35
- อื่น ๆ ระบุ.....

19. ท่านมีปัญหาคือต่อไปนี้หรือไม่เมื่อใช้บริการของศูนย์การค้าเหล่านี้ (แต่ละข้อเลือกตอบได้มากกว่า 1 แห่ง) กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างต่อไปนี้

ลักษณะปัญหา

	เมอริคิงส์ รังสิต	คาร์ฟูร์ รังสิต	แมคโคร รังสิต	ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต	เซียร์ รังสิต	
1. การเดินทางและการจราจรบริเวณ ศูนย์การค้าติดขัด, ทางเข้า-ออกลำบาก						[] 31
2. สถานที่จอดรถน้อย จอดยาก						[] 32
3. ความสกปรกบริเวณศูนย์การค้า						[] 33
4. ความแออัดคับคั่งของผู้คนบริเวณ หน้าศูนย์การค้า						[] 34
5. ปัญหาฝุ่น คิว เสียงดังรบกวน						[] 35
6. ปัญหาหอบเร่ง แผลงลอย บริเวณ หน้าศูนย์การค้า						[] 36
7. ศูนย์การค้าไม่มีระบบป้องกันอัคคีภัย						[] 37
8. ศูนย์การค้ามีขนาดเล็กทำให้มีบริการ ไม่ครบวงจร						[] 38

20. ท่านคิดว่าศูนย์การค้าในย่านวังสราญ ควรได้รับการปรับปรุงหรือไม่ โปรดเสนอแนะ

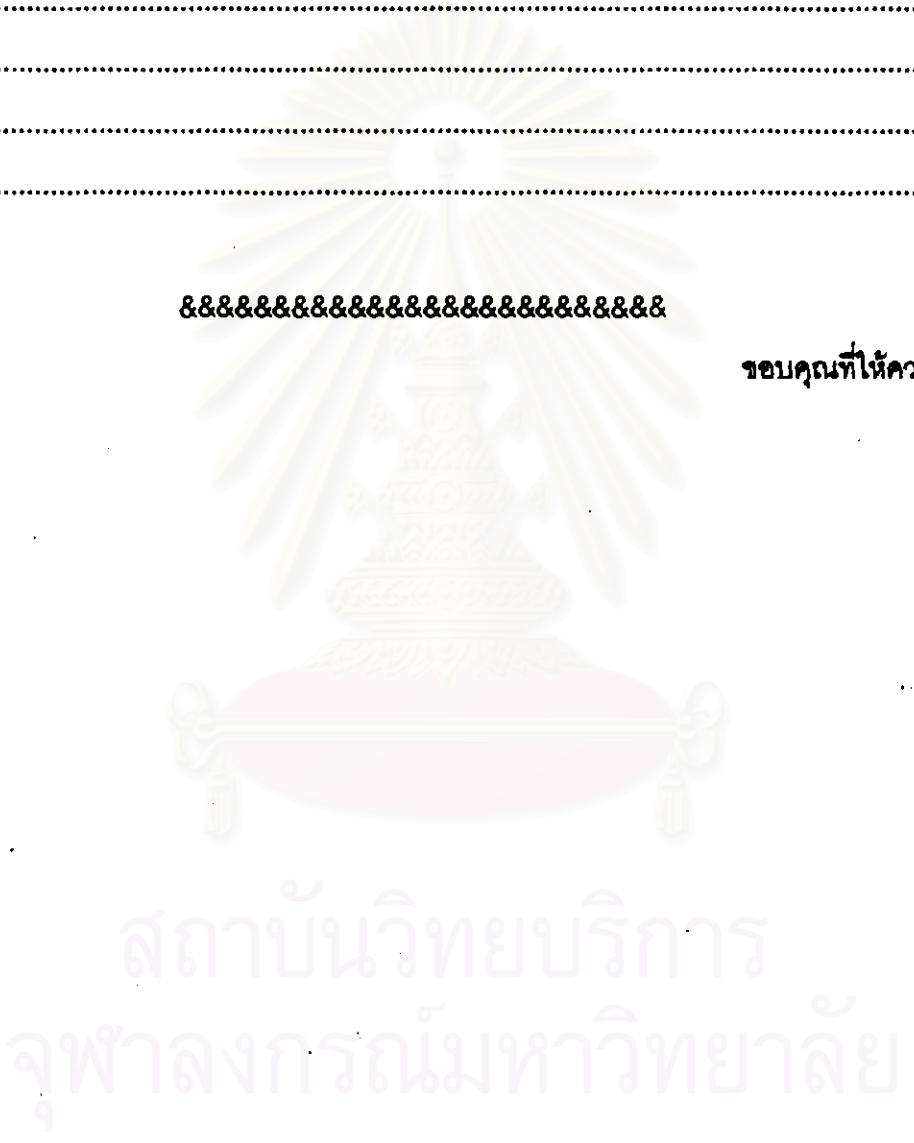
.....

21. ศูนย์การค้าที่ท่านต้องการ ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2539

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ ณ วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2539

เป็นปีที่ 51 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสุขาภิบาลคูคต อำเภอสามโก้ จังหวัดปทุมธานี ขึ้นเป็นเทศบาลเมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2539"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้จัดตั้งสุขาภิบาลคูคต อำเภอสามโก้ จังหวัดปทุมธานี ขึ้นเป็นเทศบาลเมืองมีชื่อว่า "เทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี"

มาตรา 4 ให้กำหนดเขตเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี ไว้ดังนี้

หลักเขตที่ 1 ตั้งอยู่ตรงแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอสามโก้กับอำเภอธัญบุรี ตรงจุดที่แนวเส้นเขตอำเภอสามโก้กับอำเภอธัญบุรี บรรจบกับแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอสามโก้กับอำเภอปทุมธานี

ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ 1 เป็นเส้นเลียบบตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอสามโก้กับอำเภอธัญบุรี ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 กรุงเทพมหานคร - แม่สาย (เขตแดน)

หลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองซอยที่ 1 ฝั่งตะวันออก

จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นเลียบบริมคลองซอยที่ 1 ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศใต้ และทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ปากคลองซอยที่ 1 ฝั่งเหนือ ตรงจุดที่ปากคลองซอยที่ 1 บรรจบกับคลองซอยที่ 2

จากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นเลียบริมคลองซอยที่ 2 ไปทางทิศเหนือ ระยะ 10 เมตร ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองซอยที่ 2 ฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นตั้งฉากกับคลองซอยที่ 2 ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ 5 ตั้งอยู่ตามแนวเส้นขนานระยะ 1,200 เมตร กับศูนย์กลางคลองซอยที่ 2

ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นขนานระยะ 1,200 เมตร กับศูนย์กลางคลองซอยที่ 2 ไปทางใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3312 แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (สนามกีฬาสุปะเทมีย์) - คลอง 16 ถึงหลักเขตที่ 6 ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นแบ่งเขตจังหวัดปทุมธานีกับกรุงเทพมหานคร

ด้านใต้

จากหลักเขตที่ 6 เป็นเส้นเลียบบตามแนวเส้นแบ่งเขตจังหวัดปทุมธานีกับกรุงเทพมหานครทางทิศตะวันตก ทิศเหนือ และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 7 ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นแบ่งเขตจังหวัดปทุมธานีกับกรุงเทพมหานครตรงจุดที่แนวเส้นแบ่งเขตจังหวัดปทุมธานีกับกรุงเทพมหานคร บรรจบกับแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอสาธุกกาภิบาลกับอำเภอเมืองปทุมธานี

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ 7 เป็นเส้นเลียบบตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอสาธุกกาภิบาลกับอำเภอเมืองปทุมธานี ทางทิศเหนือ บรรจบกับหลักเขตที่ 1

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา 5 ในระหว่างดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งกรรมการสุขาภิบาลคูคต อำเภอสาธุกกาภิบาล จังหวัดปทุม

ธานี ซึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่เห็นสมควร มีจำนวนเท่ากับจำนวนคณะเทศมนตรีเทศบาลเมือง ตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2523 เพื่อดำเนินกิจการในหน้าที่ของคณะเทศมนตรีไปพลางก่อนจนกว่าคณะเทศมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. 2496 เข้ารับหน้าที่

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

ร่าง
พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลตำบลประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ.

.....
ให้ไว้ ณ วันที่พ.ศ.....

เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสุขาภิบาลประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้จัดตั้งสุขาภิบาลประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีชื่อว่า "เทศบาลตำบลประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี"

มาตรา 4 ให้กำหนดเขตเทศบาลตำบลประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี ไว้ดังนี้

หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ที่จุดซึ่งเส้นแบ่งเขตอำเภอคลองหลวงกับอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี ตัดกับแนวเขตทางรถไฟสายเหนือ ฝั่งตะวันออก

ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ 1 เป็นเส้นเลียบตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอคลองหลวงกับอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ที่จุดซึ่งเส้นแบ่งเขตอำเภอคลองหลวงกับอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี บรรจบกับเส้นแบ่งเขตตำบลประชาธิปไตยกับตำบลบึงยี่โถ อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี

ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นเดียวตามแนวเส้นแบ่งเขตตำบลประชาธิปไตย กับตำบลบึงยี่โถอำเภอัญญบุรี ไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 305 รัชสิต-นครนายก ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ที่จุดเส้นแบ่งเขตตำบลประชาธิปไตยกับตำบลบึงยี่โถ อำเภอัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี บรรจบกับเส้นแบ่งเขตอำเภอัญญบุรีกับอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ด้านใต้

จากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นเดียวตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอัญญบุรีกับอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ที่จุดซึ่งเส้นแบ่งเขตอำเภอัญญบุรีกับอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ตัดกับแนวเขตทางรถไฟสายเหนือฟากตะวันออก

ด้านตะวันตก

จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นเดียวตามแนวเขตทางรถไฟสายเหนือฟากตะวันออก ไปทางทิศเหนือ จนบรรจบกับหลักเขตที่ 1

ดังปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา 5 ในระหว่างดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลประชาธิปไตย อำเภอัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งกรรมการสุขาภิบาลประชาธิปไตย อำเภอัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ตามที่เห็นสมควร มีจำนวนเท่ากับจำนวนคณะเทศมนตรีเทศบาลตำบลตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เพื่อดำเนินการในหน้าที่ของคณะเทศมนตรีไปพลางก่อน จนกว่าคณะเทศมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เข้ารับหน้าที่

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๓๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง

พ.ศ. ๒๕๑๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๒๖
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดห้าปี

ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ในท้องที่ตำบลคลองหนึ่ง ตำบลคลองสอง อำเภอคลองหลวง
และตำบลประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ การวางและจัดทำผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทาง
ในการพัฒนา การดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน
การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในบริเวณแนวเขต
ตามข้อ ๒ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ข้อ ๔ ผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์
ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต ส่งเสริมและ
พัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างบริการสาธารณะ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ชุมชนเมืองเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการอุตสาหกรรม การผลิต และการศึกษา
ในระดับสูง

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาด้านที่อยู่อาศัยในชุมชน ให้สอดคล้องกับนโยบายการชดเชยความเจริญ
เดิมโดยกรุงเทพมหานคร

(๓) พัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณสุขปึกและสาธารณสุขการให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

(๔) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๕ การใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตผังเมืองรวม — ให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้
ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท แผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง และรายการประกอบ
แผนผังท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท
ท้ายกฎกระทรวง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเหลือง ให้เป็น
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย

(๒) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒.๑ ถึงหมายเลข ๒.๑๐ ที่กำหนดไว้เป็นสีส้ม ให้เป็นที่ดิน
ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

(๓) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๑๐ ที่กำหนดไว้เป็นสีแดง ให้เป็นที่ดิน
ประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

(๔) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง ให้เป็นที่ดิน
ประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า

(๕) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วงอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรม
เฉพาะกิจ

(๖) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๑๐ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็น
ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

(๗) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมะกอก
ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา

(๘) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีเทาอ่อน ให้เป็น
ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา

(๙) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๙.๑ ถึงหมายเลข ๙.๑๑ ที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำเงิน ให้เป็น
ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณสุขปึกและสาธารณสุขการ

ข้อ ๗ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี (Biological Oxygen Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม

(๒) ก่อตั้งสินค้าที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสารเคมีเพื่อการขายส่งหรือการผลิต

(๓) ก่อตั้งเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง

(๔) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการและร้านจำหน่ายก๊าซ

(๕) ก่อตั้งวัดบูรณะตามกฎหมายว่าด้วยวัดอุณหราย

(๖) ก่อตั้งจุดฝอย

ข้อ ๘ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี (Biological Oxygen Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม

(๒) ก่อตั้งสินค้าที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสารเคมีเพื่อการขายส่งหรือการผลิต

(๓) ก่อตั้งเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง

(๔) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการและร้านจำหน่ายก๊าซ

(๕) ก่อตั้งวัดบูรณะตามกฎหมายว่าด้วยวัดอุณหราย

(๖) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือโดย
ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๗) กำจัดมูลฝอย

ข้อ ๘ ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ให้ใช้ประโยชน์เพื่อพาณิชยกรรม
และการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อพาณิชยกรรมและการอยู่อาศัย สถาบันราชการ
การสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และ
ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมาย
ว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี
(Biological Oxygen Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม

(๒) คลังสินค้าที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสารเคมีเพื่อการขนส่งหรือการผลิต

(๓) คลังเรือเพลิงเพื่อการขนส่ง

(๔) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว
แต่ไม่หมายความรวมถึงร้านจำหน่ายก๊าซ

(๕) คลังวัตถุระเบิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

(๖) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือโดย
ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๗) ไซโลเก็บผลิตผลการเกษตร

(๘) ตูสนามและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยตู่สนามและฌาปนสถาน

(๙) กำจัดมูลฝอย

(๑๐) ซ็อบขายเศษวัสดุ

ข้อ ๑๐ ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ให้ใช้ประโยชน์เพื่ออุตสาหกรรมและ
คลังสินค้าเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่ออุตสาหกรรมและคลังสินค้า สถาบันราชการ การสาธารณสุขปโภค
และสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ ทั้งนี้ การใช้พื้นที่เพื่อ
อุตสาหกรรมต้องเป็นประเภทที่มีน้ำทิ้ง ไม่มีสารเป็นพิษประเภทโลหะหนัก วัตถุมีพิษที่ใช้ในการเกษตร
สารเคมีอื่นๆ ที่เป็นพิษและมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี (Biological Oxygen
Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา
- (๒) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- (๓) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

ข้อ ๑๑ ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ ให้ใช้ประโยชน์เพื่ออุตสาหกรรมบริการที่ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่ออุตสาหกรรมบริการที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม คลังสินค้า และกิจการที่เกี่ยวข้องกับคลังสินค้า สถาบันราชการ การสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการที่ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี (Biological Oxygen Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม

- (๒) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา
- (๓) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- (๔) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

ข้อ ๑๒ ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์เพื่อเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการ การสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ประกอบการพาณิชย์ หรือประกอบอุตสาหกรรม

(๒) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี (Biological Oxygen Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม

ข้อ ๑๓ ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ข้อ ๑๔ ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ข้อ ๑๕ ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้ใช้ประโยชน์เพื่อกิจการของรัฐ กิจการเกี่ยวกับสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณูปโภคอื่น

ข้อ ๑๖ โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการอยู่ก่อนกฎกระทรวงนี้ มีผลใช้บังคับและยังประกอบกิจการอยู่ในปัจจุบัน อนุญาตให้ขยายพื้นที่โรงงานเฉพาะที่ใช้ในการผลิตโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีน้ำทิ้งซึ่งมีปริมาณความสกปรก ในรูป บี โอ ดี (Biological Oxygen Demand) ไม่เกินวันละ ๑ กิโลกรัม ได้อีกไม่เกินหนึ่งเท่าของพื้นที่โรงงานที่ใช้ในการผลิตเดิม พื้นที่โรงงานที่ขยายต้องเป็นพื้นที่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันเป็นแปลงเดียวกันกับแปลงที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงงานเดิม และเจ้าของโรงงานเดิมเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๗ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการก่อสร้างอาคาร หรือการประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

เสนาะ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกษมา วรรณศิลป์ เกิดเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2514 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสังคมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2538

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย